

saafremt Ordningen varer i 10 Uger, vil kunne anslaaes til 1,2 Mill. Kr. Dette Beløb vil da kunne fordeles paa Kommunerne i Forhold til deres Udgifter til Udleveringen af Oksekød, og man regner med, at der udleveres et Kvantum af $\frac{3}{4}$ kg pr. Uge for hver Person, i hvilken Henseende Hustru og Børn vil blive regnet som selvstændige, saaledes at der kan ydes hver af dem det nævnte Kvantum Oksekød. For at Kommunerne saa hurtigt som muligt kan faa Klarhed over, hvor stort et Beløb de hver for sig kan raade over til Levering af Oksekød, er det foreslaaet straks at fastsætte et bestemt Maksimum for det Beløb, hver enkelt Kommune kan faa refunderet fra Staten. Til Grund ved Beregningen af dette Maksimumsbeløb har man fundet det mest rimeligt at lægge Antallet af de Personer indenfor Kommunen, der den 10. Februar 1933 stod tilmeldt som arbejds-søgende ved et offentligt Arbejdsanvisningskontor. Disse Tal, der udregnes af Arbejdsdirektoratet, vil formentlig kunne foreligge omkring den 16. Februar 1933. For hver saaledes tilmeldt arbejdssøgende Person i Kommunen kan der for København, Frederiksberg og Gentofte refunderes indtil 7 Kr., for Købstadkommunerne indtil 6 Kr. og for de øvrige Kommuner indtil 5 Kr., idet Fordelingsudgifterne i de førstnævnte Kommuner maa antages at være større end i Købstadkommunerne og større i disse end i de øvrige Kommuner. Hvis man lægger det fornævnte Arbejdsløshedstal: 187 284 til Grund, vil Statens Maksimumsudgift blive ca. 1 150 000 Kr.

Det bør staa Kommunerne frit for, om de selv vil foretage Opkøbet af Kreaturerne og fordele Kød, ved hvilken Fremgangsmaade det vil være muligt for det samme Beløb at tilvejebringe et større Kvantum Oksekød, end hvis Kommunerne paa Grund af Fordelingsvanskelighederne maatte foretrække at overlade de paagældende selv at købe Oksekødet. I sidstnævnte Fald skal Kommunen fastsætte, at

Kød skal udleveres til de paagældende, saafremt disse afleverer dertil udstedte ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning udelte Kort. Kortene maa til Forebyggelse af Misbrug kun benyttes til Opkøb af Oksekød i Slagterbutikker eller, hvor saadanne ikke findes, hos de af Kommunen godkendte Forhandlere, og Kommunalbestyrelserne maa kun udbetale Beløbene til Slagtere (Forhandlere), ligesom disse, hver Gang de leverer Kortene til Indløsning, skal afgive en skriftlig Erklæring om, at de har leveret det Kvantum Oksekød, der svarer til Kortenes Paalydende.

Fornødne Bestemmelser om Anvendelsen af Kort vil blive givet i de Regler, der i Medfør af Lovens § 2 udfærdiges af Socialministeren. Socialministeriet kan yde Kommunerne Forskud paa det dem tilkommende Beløb.

Med Hensyn til Bestemmelserne i § 4 skal bemærkes, at for Landbrugsministeriets Vedkommende findes lignende Regler bl. a. i § 5 i Lov Nr. 109 af 10. April 1926 om Tillæg til Lov af 12. April 1911 om Handel med Smør og fremmede Landbrugsprodukter m. m., i § 3 i Lov Nr. 111 af 31. Marts 1930 om Tillæg til Lov Nr. 95 af 1. April 1925 om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. v. og i § 2 i Lov Nr. 140 af 28. April 1931 om Tillæg til Lov Nr. 100 af 31. Marts 1928 om Udførsel og Indførsel af Æg samt i Lov af 23. December 1932 om Udførsel af Landbrugsprodukter og Lov af 23. December 1932 om Udførsel af Kartofler. Denne Ordning har vist sig at fungere tilfredsstillende og har ogsaa, hvad der har stor Betydning, haft en Ensartethed i Afgørelserne til Følge, som ikke vilde være opnaaet, saafremt Afgørelsen af en Overtrædelse blev overladt udelukkende til de forskellige Underdomstole, og man maa derfor formene, at der i Konsekvens af de nævnte Bestemmelser bør indføres en tilsvarende Ordning for Overtrædelser af de i denne Lov fastsatte Bestemmelser.